तम्। अयञ्च राजा युवयोः प्रसादात् इन्द्रस्य प्रियो भूयात् तथा गवामोषधीनामपाञ्च प्रियो भूयात्। ताः सर्व्वाः अस्मिन् रमतामित्यर्थः॥

अथैकविंशी। "युनज्मि त उत्तरावन्तमिन्द्रम्। येन जयासि न पराजयासै। सत्वाकरेकवृषभꣳ स्वानाम्। अथो राजन्नुत्तमं मानवानाम्" इति। उत्तरा उत्कृष्टो ज्ञानैश्वर्य्यादिः यस्येन्द्रस्य सोऽयमुत्तरावान्। तादृशमिन्द्रं हे राजन् ते त्वदर्थं युनज्मि त्वया सह संयोजयामि। येनेन्द्रेण जयासि सर्व्वदा त्वं जेष्यसि न पराजयासै कदाचिदपि पराजयं न प्राप्स्यसि। इन्द्रः त्वां स्वानां ज्ञातीनां मध्ये एकवृषभं एकमेव श्रेष्ठम् अकः करोतु। अपि च हे राजन् मानवानां त्वां उत्तमं करोतु॥

अथ द्वाविंशीमाह। "उत्तरस्त्वमधरे ते सपत्नाः। एकवृषा इन्द्रसखा जिगीवान् [८]। विश्वा आशाः पृतनाः सञ्जयं जयन्। अभितिष्ठ शत्रू यतः सहस्व" इति। हे राजन् त्वमुत्तरः उत्कृष्टो भव ते सपत्नाः शत्रवः अधरे निकृष्टाः सन्तु त्वमेकवृषा एक एव श्रेष्ठः इन्द्रसखा इन्द्रस्य सख्यं प्राप्तः। जिगीवान् सर्व्वदा जयं प्राप्तः, विश्वा आशाः सर्व्वा अपि दिशः संजयन् सम्यक् वशीकुर्व्वन् विश्वा पृतनाः जयन् अभितिष्ठ अभिक्रम्य स्थिरो भव। शत्रूयतः शात्रवं इच्छतो मनुष्यान् सहस्व अभिभव। इममिन्द्र वर्द्धयेत्यादिमन्त्रपञ्चकम् आशीर्व्वादरूपं राजनि पुरोहितेन प्रयोक्तव्यम्॥